

Borgerraad, som skulde forenes med Kolonialraadene, vilde opløse disse og berøve dem al selvstændig Betydning, ikke at tale om, at de vilde saagodtsom fortrænge det danske Sprog ved de offentlige Forhandlinger og lade det engelske træde desto stærkere frem, Noget, som Rigsdagen ikke let skal række Haanden til. Hvorledes man paa Derne skal være istand til i et deelt Kolonialraad at forhandle Forhold, som ere af en komplet fælles Bestaafenhed — hvortil de organisatoriske Love, jeg før omtalte, henhøre — er mig ikke ganske klart, skjøndt jeg ikke tvivler om, at Regjeringen vil bestræbe sig for at overvinde disse Vanskeligheder, men jeg kan dog ikke troe Andet, end at Thinget vil være modtageligt for den Tanke, at en sønderreven Tilstand meget let vil blive Følgen, naar man for forskjellige Kolonialraad skal forelægge alle de Forhold, der angaae Overbestyrelsen, Overretten, de militære Forhold, Skolegangen og navnlig danske Love, med hvilke der nu forholdes saaledes, at de sendes til Kolonialraadet, der prøver og afspejler dem efter Dernes Forhold, hvorefter de træde i Kraft ved kongelig Anordning, forsaavidt der ikke maatte være foretaget principielle Forandringer, der kræve, at Sagen forelægges for Rigsdagen. Dersom nu disse Love skulde undergaae Prøvelse af de forskjellige Kolonialraad, ville vi faae at see, at Spørgsmaal, der angaae Kvindens Myndighed, Dommets Appel til Høiestret eller lignende Sager, blive underkastede en forskjellig Bedømmelse af de deelte Kolonialraad paa de forskjellige Der. Det forekommer mig, at vi allerede have faa mange sønderrevne Retsforhold, at man ikke uden den allerstørste Nødvendighed skulde finde sig foranlediget til at gaae ind paa en saadan Vej som den her antydede. Jeg skal imidlertid ikke trætte det høie Thing med disse Forhold, som jeg her kun har villet antyde, og jeg haaber, at det vil tilgives, i Betragtning af det særegne Forhold, hvori jeg har staaet til disse Der, at jeg nu udbreder mig noget vidtløftigen over, hvad man efter min Mening burde have for Die ved Koloniallovens Revision. Jeg veed, at man derude lægger megen Vægt paa, hvad der forhandles i Rigsdagen, og jeg er overbevist om, at disse Forhandlinger ville komme til rette Vedkom-

mendes nøie Kundskab, og man vil maaskee lægge sig paa Hjerte de Mangler, jeg har fundet ved den nuværende Koloniallov, og som, naar de modificeres, snarere kunde aabne Udsigt til, at den nuværende Kolonialinstitution bliver staaende, end at en anden Institution skulde træde i dens Sted. Jeg skal tillade mig at komme tilbage til de Bemærkninger, som jeg allerede tidligere har udtalt, at det vil være nødvendigt for at forebygge Standsninger af Raadets Møder at anordne en periodisk tilbagevendende Mødetid, ligesom der ogsaa maatte tilstaaes Kolonialraadets Medlemmer Diæter paa samme Maade, som findes Sted for alle dem, som under den danske Krone samles i repræsentative Forsamlinger; naar Derne selv afholde Udgifterne dertil, kan jeg ikke indsee, at der kan reises nogen væsentlig Indvending derimod. Det vil tillige give Raadet et mere folkeligt Præg, medens dets nuværende Organisation, netop paa Grund af at der ikke tilstaaes Medlemmerne Diæter, er noget for aristokratisk, idet den lavere Klasse paa Grund deraf holdes for stærkt tilbage. Ved Sammensmeltningen med Borgerraadsinstitutionen vil man uden Tvivl indsnærpe Kolonialraadets Medlemsantal; mig forekommer det, at man snarere burde udbide det. Et Raad, der bestaaer af 20 Medlemmer, hvoraf Nogle ere bortreiste og Andre paa Grund af Sygdom forhindrede fra at møde, taber let den parlamentariske Høide, om jeg saa tør sige, i Forhandlingen, og vil man nu indsnærpe Medlemsantallet til 10, saa faae vi en af de gamle Kommissioner, som vi vel skulle betænke os paa at fremkalde paany. Med Hensyn til Diæterne, saa er dette et specielt Punkt, som maaskee, anvendt paa Derne, kunde trænge til visse reglementariske Bestemmelser for deels at sikkre sig Medlemmernes Tilstedeværelse, deels bevirke en hurtigere Fremme af Sagernes Behandling. Jeg skal her tillade mig at antyde, at en Brochure, som for ikke lang Tid siden ompeeltes til Thingets Medlemmer, om „et Besøg ved nogle fremmede repræsentative Forsamlinger“, indeholder adskillige Bink om de sachsiske og schweizerske Forhold, som efter min Formening med nogle Lempelser kunde tjene til Forbillede ude paa vore vestindiske Der. I Forbindelse hermed maa jeg udtale som min